

11. Скарга – офіційний документ, а не лист. Тому недоцільно та безрезультатно буде наводити факти, які скаржник не може довести, або власні роздуми скаржника.

12. Зазначати у скарзі перелік документів, які до неї додає скаржник.

13. Дотримуватися професійної етики у сфері публічних закупівель.

Отже, дотримання законодавства та вищенаведених правил формування скарги дозволять скаржнику довести порушення його прав та нададуть можливість взяти участь у закупівлі з метою підписання договору та виконання робіт, надання послуг або поставки товарів за умови розгляду та позитивного рішення по скарзі Антимонопольного комітету України. На нашу думку, правильно складений будь-яких документ, зокрема і скарга, - це вже значна частина позитивного рішення та результату.

Список використаних джерел

1. Про публічні закупівлі : закон України від 25.12.2015 № 922-VIII ; станом на 01.01.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>.

2. Про встановлення розміру плати за подання скарги та затвердження Порядку здійснення плати за подання скарги до органу оскарження через електронну систему закупівель та її повернення суб'єкту оскарження : Постанова Кабінету міністрів України від 22.04.2020 № 292 ; станом на 26.08.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/292-2020п#Text>.

3. Дубініна М.В., Чебан Ю. Ю., Сирцева С.В., Верховодов О.С. Моніторинг публічних закупівель: стан та напрями удосконалення. *Modern Economics*. 2022. № 32(2022). С. 39-47. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V32\(2022\)-05](https://doi.org/10.31521/modecon.V32(2022)-05).

Павленко І.О.,

здобувач вищої освіти спеціальності 072
«Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: **Бурковська А.В.,**

канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри

фінансів, банківської справи та страхування

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інструментом моніторингу змін у структурі товарно-матеріальних цінностей і руху грошових й інформаційних потоків задля збільшення результативності діяльності суб'єктів господарювання є логістичний аудит. Він суттєво відрізняється від контролю, метою якого є перевірка поточних

результатів та ідентифікація відхилень, в той час як завдання аудиту полягає у перевірці та перегляді не результатів, а принципів (засад) діяльності при реалізації процесів функціонування всієї організації [1].

Французькі військовослужбовці застосовували термін «логістика» у значенні «майстерність перевезень, доставка та локація солдатів». У сфері економіки логістика – це регулювання матеріало- та товаропотоків від виробника до наступної точки призначення. Дефініція «аудит» має латинське походження та означає «прослуховування», у світовій практиці використовується з метою регулювання діяльності економічних суб'єктів у будь-якій галузі [1, 2]. Логістичний аудит - комплексна процедура отримання та оцінювання об'єктивної інформації щодо операцій і фактичного просування по всьому ланцюжку доставок, а також інформування цільової аудиторії про результати перевірки [1, 2]. Комплексність полягає у перевірці на відповідність поточним завданням і стратегічним цілям бізнесу щодо конкурентів у країні, або безпосередньо у галузі.

Можна виокремити такі види логістичного аудиту, як конструктивний, аудит можливостей, грошовий, аудит логістичних витрат, аудит потреб та ступеня логістичних сервісів, аудит товарних і транспортних документів тощо [1, 2]. По відношенню до предмету контролю і перевірки діяльності аудит можуть виконувати співробітники компанії (внутрішній аудит) або сторонньої організації (зовнішній аудит).

Внутрішній аудит застосовується задля удосконалення логістичного механізму, контролю якості відповідно до витрат на логістику згідно умов ринку, налагодження довірчих взаємовідносин між постачальником і клієнтурою і у підсумку – задля ухвалення оптимальних управлінських рішень і містить: аналіз фінансової документації; виявлення недієвого експлуатування ресурсу та джерел невинуватих логістичних витрат; визначення сильної і слабкої сторони логістичних систем організації; встановлення рівня конкурентоспроможності логістичного апарату; здійснення проектування; створення планів покращення логістичних систем [2].

Доцільність проведення аудиту потребує обґрунтування причини його проведення, обсягів і часу перевірки. Переддослідна стадія полягає в аналізуванні та оцінюванні інформації, яка відображена в документації досліджуваного об'єкта [3]. За результатами проведеного переддослідного вивчення документації аудитор встановлює обсяги перевірки, терміни її проведення, а також склад команди фахівців у логістичній галузі щодо виконання конкретних завдань. Компетентність аудиторської групи сприяє унеможливленню будь-яких непорозумінь з замовниками перевірки та результативності її проведення.

Переддослідна стадія включає також визначення наявності аудиторського ризику, що обумовлено певною небезпекою в підтвердженні достовірності інформації при наявності в ній істотних спотворень або визнання несуттєвих викривлень [3].

Після планування аудиторської перевірки складається програма логістичного аудиту, в якій конкретизовані процедури контролю, мета їх проведення, задачі, джерела інформації і методи перевірки [4]. Вона має бути узгоджена з клієнтом, донесена до експертів-аудиторів і аудиторської фірми загалом. Усі розбіжності щодо запланованих заходів, строків перевірки та ін. повинні бути усунуті до терміну її запровадження.

Після затвердження плану і програми логістичного аудиту, керівник аудиторської групи здійснює запит на отримання додаткових документів (за потреби).

Від типу аудиту та джерел інформації вибудовуються етапи перевірки:

- 1) перевірка системи управління логістичною діяльністю;
- 2) перевірка системи планування;
- 3) аудит закупівельної логістики;
- 4) аудит виробничої логістики;
- 5) аудит транспортної логістики;
- 6) аудит розподільної логістики;
- 7) аудит інформаційної логістики;
- 8) аналіз організації складських процесів;
- 9) аудит логістичного сервісу;
- 10) оцінка ефективності логістичної діяльності [5].

У результаті проведеної перевірки складається звіт із зазначенням проблем логістичної галузі об'єкта перевірки, їх числа та висловлюється думка щодо тенденції невідповідності.

Отже, логістичний аудит, як інструмент удосконалення та підвищення ефективності діяльності компанії, вважаємо необхідною складовою для виявлення змін цілей, структури матеріальних і грошових ресурсів, унеможливлення необґрунтованих витрат компаній, підготовки ефективних управлінських рішень щодо, наприклад, запровадження інновацій. Виконання послідовності етапів процесу логістичного аудиту створить можливості для оптимізації і підвищення якості господарських операцій, а також сприятиме зростанню конкурентоспроможності.

Список використаних джерел

1. Кобилуох О. Я. Аудит логістичної діяльності підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*. Економічні науки. 2014. № 3 (1). С. 161-165.

2. Назаренко О. В. Аудит логістичного сегменту діяльності підприємства: складові елементи та пріоритетні напрями. *Інвестиції : практика та досвід*. 2019. № 11. С. 5-9.

3. Кириленко Н. О., Мисюк В. О. Аудиторський ризик та його елементи. URL: <http://www.spilnota.net.ua/ua/article/id-3425/> (дата звернення: 04.04.2023).

4. Макаренко А. П., Хайло Г. С. Розробка програми аудиту витрат на виробництво продукції з метою підвищення ефективності діяльності підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 1. С. 68-75.

5. Логістичний аудит від Київської логістичної школи. URL: <https://kyivlogisticsschool.com/logisticheskij-audit/> (дата звернення: 04.04.2023).

Продан М.О.,
аспірант 1 курсу, факультет фінансів та обліку
Науковий керівник: **Лучко М.Р.**,
д-р. екон. наук, професор,
завідувач кафедри фінансового контролю та аудиту
Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ФОРМУВАННЯ НОВОЇ ПАРАДИГМИ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ЗАСАД НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТУ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Аудиторська діяльність є невід'ємною складовою економічних і суспільних відносин будь-якої цивілізованої країни. Відтак її розвиток відбувається під впливом багатьох чинників, зокрема й глобальних.

Євроінтеграційний вектор розвитку економіки України, підписання Угоди про Асоціацію України з Європейським Союзом зумовили радикальні зміни й у сфері аудиторської діяльності. Так, з 1 жовтня 2018 року набрав чинності Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» [1] (далі — Закон), положення якого максимально враховують вимоги Директиви 2006/43/ЄС і Регламенту ЄС 537/2014. Посилення законодавчих вимог до аудиторів і прискіпливу увагу суспільства, урядів країн спонукала й глобальна фінансова криза 2007–2009 років, яка спричинила банкрутство низки великих підприємств і банків у світовому масштабі та суттєво підірвала довіру до результатів роботи аудиторів. Нині також слід брати до уваги можливі негативні глобальні економічні наслідки пандемії COVID-19 і всіляко забезпечувати умови для виконання аудиторами своєї місії. Як уже зазначалось у попередніх дослідженнях науковців, аудит повинен виконувати економіко-соціальну